

EDITORIAL

Vážení čtenáři, milé kolegyně a kolegové, přátelé celoživotního vzdělávání,

právě jste otevřeli první číslo časopisu Lifelong Learning – Celoživotní vzdělávání vydané v roce 2020, tedy v roce, který si budeme jistě všichni ještě dlouho pamatovat. Myslím si, že obsah tohoto čísla je velice zajímavý. Mohu říci, že jsme si na jeho přípravě dali záležet, ale nebylo jednoduché jej vzhledem k dramatickým událostem letošního jara sestavit. Číslo 1/2020 je polytematické a obsahuje tři studie, jeden diskusní příspěvek, zprávu z konference a recenzi odborné publikace. O jakých konkrétních tématech se tedy vlastně dočtete?

Teoretická studie Martina Kopeckého z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy navazuje (řeceno jeho slovy) na bohatou diskusi o smyslu celoživotního vzdělávání a učení, která je v politické, praktické i akademické sféře vedena v souvislosti s přístupy mezinárodních organizací. Autor se ve svém příspěvku snaží rekonstruovat myšlenky Jana Amose Komenského s cílem využít jich jako zdroje pro inspiraci v současné době změn a krizí globalizovaného světa. Ve své studii kontextuálně propojuje myšlenky tohoto velikána pedagogiky se vzdělávací politikou UNESCO a její obsah je skutečně inspirativní.

Kolegyně Bohdana Richterová a Hana Kubíčková z Pedagogické fakulty Ostravské univerzity reflektují ve své studii jedno z témat cyklů participačního akčního výzkumu na příkladu roční spolupráce skupiny dvanácti pedagogů z ostravských základních škol a dvou akademických pracovnic Ostravské univerzity. Přínosem této studie je identifikace základních limitů a možností vzájemné spolupráce, sdílení zkušeností z problémových situací v praxi pedagogického prostředí a také nástin možností rozvoje sebereflexe a zdravého sebeprosazení jednotlivých aktérů.

Velmi zajímavý příspěvek zaslali kolegové z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, konkrétně Jiří Zounek, Klára Záleská a Libor Juhaňák z Ústavu pedagogických věd. Jejich studie se zabývá tím, jak je ve školské politice tří evropských zemí (Česko, Slovensko, Polsko) formulována problematika ICT, a současně nahlíží na školskou realitu – tedy na skutečné

vnímání a využívání digitálních technologií učiteli při práci. Autoři při zpracování příspěvku vycházeli z výsledků tří mezinárodních srovnávacích výzkumů.

Diskusní příspěvek Kamila Janiše ml. z Fakulty veřejných politik Slezské univerzity v Opavě se zabývá zajímavým tématem, které se týká volného času. Přináší zde téma tzv. polovolného a antivolného času a zabývá se jím s ohledem na populaci seniorů. Zatímco většině z nás jsou dobře známy pojmy „volný čas“ nebo „volnočasové aktivity“, pojmy „polovolný čas“ a „antivolný čas“ jsou dosud využívány spíše úzkou skupinou odborníků. I proto bude určitě zajímavé si tento diskusní příspěvek prostudovat včetně závěrečných otázek a polemik.

Součástí prvního letošního čísla je také recenze odborné publikace nazvané *Andragogické aspekty využívania voľného času*. Autor recenze Michal Koricina z Pedagogické fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre oceňuje zejména komplexnost obsahu publikace, především s ohledem na teoretická východiska pro různorodou kulturně-výchovnou práci a také na potřebnost obohacení portfolia odborných publikací pro pracovníky v oblasti kulturně-osvětové andragogiky, zaměřených na tuto problematiku.

V roce 2019 si na Slovenské polnohospodárske univerzitě v Nitře připomněli 55 let pedagogického vzdělávání prostřednictvím mezinárodní vědecké konference pod názvem Universitas Moderna. Je nám ctí, že můžeme na stránkách našeho časopisu uveřejnit stať kolegyně Timeí Šeben Zafkové z tamějšího Centra pedagogiky a psychologického poradenství, ve které shrnuje nejpodstatnější informace o této události včetně zajímavých a inspirativních závěrů.

Přeji vám příjemné a podnětné chvíle ve společnosti našeho časopisu, hlavně hodně zdraví, a těším se na vaše příspěvky, kterých není nikdy dost.

Petr Adamec
předseda redakční rady

Link to this article: <https://doi.org/10.11118/lifele20201001005>